

PORVARISTO HIEROO KAUPPOJA ITSEVALTIUDEN KANSSA, ITSEVALTIUS HIEROO KAUPPOJA PORVARISTON KANSSA

Miltei joka päivä tuo tullessaan vahvistusta tälle „kaupankäynnille”, johon olemme jo niin kauan kiinnittäneet Venäjän proletaarien huomiota. Tässä hra Leroux'n mielenkiintoinen Pietarista lähettämä sähke heinäkuun 2 pltä uutta lukua: Kaupunkien ja zemstvojen edustajain kokous laati kesäkuun 28 ja 29 pñä (15 ja 16 pñä vanhaa lukua) vielä kerran (sadannen kerran!) perustuslailliset vaatimukset ja lähetti ne lennättimitse ministeriöille. Vaatimukset ovat tavallista suuremmat: vaaditaan kansanedustusta ehdottomasti *perustuslaillisella* pohjalla; „bulyginilainen” perustuslaki suoranaisesti hyljätään; vaaditaan henkilöllisen koskemattomuuden, sananvapauden j.n.e. viipymätöntä julistamista. Neuvottelukokouksessa on hyväksytty kuulemma yksimielisesti (*mutta ei ole liitetty anomukseen* — kun hierot kauppoja, niin älä paljasta kaikkia korttejasi!) yleisen äänioikeuden vaatimus.

Mutta millainen mielipide porvarillisen sanomalehden kirjeenvaihtajalla on tuosta herrojen tilanomistajain ja tehtailijain merkittävästä vaativaisuuden suurenemisesta? O, hänen mielipiteensä on sangen selväjärkinen:

„On ilmeistä”, kirjoittaa hän, „että edustajat pyytävät enemmän saadakseen edes vähäisen. Mutta epäilemätöntä on sekin, että tuon vähäisen, jotta he voisivat hyväksyä sen, tulee olla heidän vaatimansa ja Bulyginin heille tarjoaman väliltä”.

Oikeat markkinat, joilla porvaristo kauppaa Venäjän työläisten ja Venäjän talonpoikain etuja ja oikeuksia. Niin kuin markkinoilla ostaja — porvaristo ja myyjä — tsaari lyövät kättä päälle, ilmoittavat sadannen kerran „lopullisen

hintansa”, vannovat, että „tarvitsen sen itsekin”, uhkaavat mennä menojaan,—eivätkä mitenkään voi tehdä loppua lujasta ystävyystään.

Ellei tsaari täytä vaatimuksiamme, sanoi „eräs huomattavimmista zemstvojen neuvottelukokouksen edustajista” herra Leroux’lle, niin silloin me „käännymme kansan puoleen”.

Miten oikeastaan on ymmärrettävä tuo paljonpuhuttu „kansan puoleen kääntyminen”? — kysyy ranskalainen kirjeenvaihtaja itseltään ja lukijoiltaan. Ja vastaa: täällä ei ole „pyhän Antoniuksen esikaupunkia” (Pariisin työläiskortteli: vertaa „Vperjod” lehden 2. numeron alakertakirjoitusta¹³⁵). Kansa on taipuvaista istuskelemaan kotona eikä lähtemään kaduille, protestoimaan tolstoilaiseen tapaan kieltäytymällä maksamasta veroja!..

Älkää parjatko kansaa, herrat porvarilliset vapauden petturit! Millään parjauksilla te ette voi pestä itsestänne pois häpeällistä pelkuruuttanne. Kansa vuodattaa vertaan kaikkialla Venäjällä. Useissa kaupungeissa ja hyvin monissa kylissä meillä kasvaa omia „pyhän Antoniuksen esikaupunkeja”. Kansa käy hurjaa taistelua. Jos teillä oli todella halua „kääntyä kansan puoleen” (eikä vain uhkailla liittolaistanne, tsaaria, tällä kääntymisellä), niin teidän olisi pitänyt myöntää miljoonia ruplia aseelliseen kapinaan eikä satoja ja tuhansia juttutupianne. Teidän olisi pitänyt valita valtuusto pitämään yhteyttä vallankumouksellisten puolueiden, vallankumouksellisen kansan kanssa eikä nuolemaan tsaarin kynnyksiä.

Tsaari ja hänen koplansa tietävät mainiosti, että te ette kykene sitä tekemään, sillä te pelkätte rahasäkkinne vuoksi ja pelkätte kansaa. Sen vuoksi tsaari on aivan oikeassa kohdellessaan teitä kuin lakeijoita;—ruokkiessaan teitä aina vain samoilla lupauksilla, aina vain samalla Bulyginin perustuslailla;—luottaessaan siihen, että te ette uskalla edes protestoida päättävästi, toden teolla Bulyginin almujakaan vastaan. Eikä Geneven „edustavasti” liberaalisen sanomalehden „Journal de Genève” * erikoiskirjeenvaihtaja suotta tiedoittanut äskettäin: „Liberaalit eivät salaa itseltään Bulyginin luonnoksen puutteellisuuksia (!), mutta *he ovat sitä mieltä, että se on hyväksyttävä*

* — „Geneven Lehti”. Toim.

edistyksen ja järjestyksen etuja silmälläpitäen... *Hallituksen luonnoksen hylkääminen merkitsisi sitä, että tietoisesti murskataan viimeinenkin toive kansan ja virkavallan välisen nykyisen selkkauksen rauhanomaisesta ratkaisusta*". (Viimeisen lauseen on alleviivannut itse kirjeenvaihtaja.)

Porvaristo haluaa rauhaa tsaarin kanssa ja pelkää kansan sotaa tsaaria vastaan. Tsaari haluaa rauhaa porvariston kanssa, mutta ei pelkää kuitenkaan alkamaansa ja sääli-mättömästi jatkamaansa sotaa kansaa vastaan. Eikö tosiaankaan ole selvää, että kiertämättömänä lopputulok-sena sellaisesta tilanteesta, *ellei kansa, porvariston pettu-ruudesta huolimatta, saa täydellistä voittoa*, tulee olemaan Bulyginin perustuslaki?

„Proletari” № 7,
heinäkuun 10
(kesäkuun 27) pnä 1905

Julkaistaan „Proletari” lehdessä
tekstien mukaan